

Dosarul nr. 2ra-1444/22
2-21072281-01-2ra-07102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

DECIZIE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Muntean împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției cu privire la restituirea amenzii contravenționale, repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 05 mai 2021, prin intermediul poștei (Vol.I, f.d.52), Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției, solicitând încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a sumei de 450 de lei, în contul restituirii amenzii contravenționale achitate la 03 iulie 2018, încasarea, în mod solidar, din contul Inspectoratului de Poliție Strășeni și al Inspectoratului General al Poliției a sumei de 16300 de lei, cu titlu de prejudiciu material, cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională, a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională și încasarea, în mod solidar, din contul din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, al Inspectoratului de Poliție Strășeni și al Inspectoratului General al Poliției a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul procesului, compuse din serviciile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 03 iulie 2018, în privința sa, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Strășeni, Gheorghe Vornicescu, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI 04366429 în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, pentru faptul

că la 28 iunie 2018, în jurul orei 11:00, pe traseul R-1 km 28, nu ar fi cedat trecerea automobilului ce avea prioritate pe segmentul dat de drum, fapt ce a dus la producerea unui accident rutier, aplicându-i o amendă în mărime de 18 unități convenționale, adică 900 de lei, precum și 5 puncte de penalizare.

În aceeași zi, prin ordinul de încasare a numerarului din 03 iulie 2018, a achitat amenda contravențională în mărime de 450 de lei, beneficiind de dreptul de a achita în termen de 3 zile lucrătoare, 50% din mărimea acesteia.

Totodată, a menționat că, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 03 iulie 2018, în data de 11 iulie 2018 a înaintat conform art.448 Cod contravențional, o contestație atât împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție, cât și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din aceeași zi. Prin hotărârea nr.5r-59/2018 din 29 noiembrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, a fost admisă contestația, fiind anulată decizia de sancționare din 03 iulie 2018, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției. Ulterior, prin decizia nr.4r-4147/18 din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul declarat de victima Ion Gheorghiev, fiind casată în totalitate hotărârea nr.5r-59/2018 din 29 noiembrie 2018 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, cu remiterea cauzei contravenționale la rejudecare, în instanța de fond. Prin hotărârea nr.5r-1/2020 din 24 iunie 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, a fost admisă contestația, fiind anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 03 iulie 2018 din lipsa faptului contravenției, cu încetarea procesului contravențional.

Cu referire la dreptul de a pretinde restituirea amenzii contravenționale prin prisma art. 7 lit. d) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1198 (în continuare Legea nr.1545/1998), reclamantul a indicat că, actele cauzei confirmă achitarea la data de 03 iulie 2018, amenda contravențională în cuantum de 50% din amenda stabilită de către agentul constatatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție, ceea ce constituie suma de 450 de lei. Or, drept urmare a anulării prin hotărâre judecătorească a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din lipsa faptului contravenției, apare dreptul său de a solicita restituirea amenzii, achitată în mod nejustificat. Având în vedere că, organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției al Republicii Moldova, suma dată urmează a fi încasată din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova.

De asemenea, în contextul prevederilor art. 7 lit.e),g) al Legii nr.1545/1998, a solicitat repararea prejudiciului material, având în vedere că, a apelat la asistență juridică calificată pentru a-i fi reprezentate drepturile și interesele legale în procesul contravențional, achitând avocatului un onorariu în mărime de 10000 de lei. La fel, pentru a-și demonstra nevinovăția, a apelat la serviciile unui centru de expertize întru stabilirea persoanei vinovate de comiterea accidentului rutier, pentru serviciile căruia a achitat suma de 6300 de lei. În cazul admiterii acțiunii, urmează a fi recuperat prejudiciul material în mărime totală de 16300 de lei, în temeiul art.13 alin.(1), (2) al Legii nr.1545/1998, de către organul din care face parte agentul constatatator care a întocmit neîntemeiat procesul-verbal cu privire la contravenție, adică Inspectoratul de Poliție Strășeni și Inspectoratul General al Poliției.

În temeiul art.10, art. 11 ale Legii nr.1545/1998, precum și în virtutea prevederilor art.1422, art.1423 Cod civil, în redacția până la data de 01 martie 2019, art.2036 alin.(1)-(3), art.2037 Cod civil, în redacția din 01 martie 2019, reclamantul a pretins existența dreptului la repararea prejudiciului moral, având în vedere că, pe parcursul examinării cauzei contravenționale a fost sistematic chemat la organele de poliție și în instanța de judecată, fiindu-i cauzate suferințe sufletești, exprimate prin stare de stres, frică, disconfort și neîncredere în justiție, înrăutățindu-se substanțial starea sănătății, având nevoie de tratamente medicale de lungă durată. Astfel, prejudiciul moral solicitat a fost estimat la suma de 100000 de lei, care în opinia sa, i-ar putea aduce o satisfacție echitabilă și ar atenua suferințele fizice și psihice suportate în cadrul procesului.

Reclamantul a susținut suportarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 de lei, cheltuieli ce sunt reale, necesare și rezonabile, în strictă corespundere cu prevederile art. 96 Cod de procedură civilă și Recomandării privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată de către Consiliul Uniunii Avocaților din Republica Moldova prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012.

Prin hotărârea din 03 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Muntean împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției cu privire la restituirea amenzii contravenționale, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari și s-a menținut hotărârea din 03 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 19 septembrie 2022, Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată cu privire la restituirea amenzii, repararea prejudiciului material și moral prin tragerea ilegală la răspundere contravențională și compensarea cheltuielilor de judecată de către intimat.

În motivarea recursului s-a invocat că, la examinarea cauzei, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile legale aplicabile cazului, statuând greșit faptul că nu ar avea dreptul la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea la răspunderea contravențională, din considerentul că răspunderea statului ar putea interveni doar în cazul în care s-ar fi constatat existența faptei ilicite imputabile agentului constator. Exprimând dezacordul cu concluziile respective, invocând prevederile art. 383 alin. (3) Cod contravențional, a opinat că, răspunderea statului intervine imediat ce printr-o hotărâre definitivă, persoana este declarată nevinovată sau răspunderea contravențională a acesteia este înlăturată, indiferent de vinovăția persoanelor care au pornit procesul contravențional, această normă fiind aplicabilă la caz.

Totodată, a menționat că, în contextul Codului Contravențional nu este reglementată cu suficientă claritate care este modalitatea practică prin care persoana se repune în dreptul de care a fost privată și i se repară cheltuielile suportate în proces

dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, însă a considerat necesar a învedera prevederile art. 6 alin. (4) Cod civil, conform cărora instanța de judecată nu este în drept să refuze înfăptuirea justiției în cauzele civile pe motivul că norma juridică lipsește sau că este neclară. În acest sens, cu referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Qzturk vs. Germania, fiind analizat caracterul „penal” al contravenției, a statuat că o eventuală distincție între contravenții și infracțiuni în legislația internă a statelor semnatare ale Convenției, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art. 6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil. În cauza Kadubec vs. Slovacia, Curtea a reținut că, dacă o contravenție nu este reglementată în domeniul dreptului intern al unui stat semnatar, ca fiind de natura „penala”, totuși, reglementările dreptului intern ale statului în cauză, au o valoare relativă, iar nu absolută. În cauza Salabiaku vs. Franța, Telfner vs. Austria și Anghel vs. România, Curtea s-a pronunțat cu privire la aplicarea unor prezumții relative (cum este cea conferită procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției), în sensul că nu contravin exigențelor Convenției, cu condiția că, aceste prezumții să nu impună o sarcină excesivă în privința apărării celui acuzat. Astfel, prin prisma recomandărilor Curții Europene în această materie, circumstanțele speței cad sub incidența Legii nr. 1545/1998, care urma a fi aplicată la caz.

La fel, recurentul s-a referit la practica judiciară națională în cauzele: Chiosa vs. Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Inspectoratul de Poliție Cahul; Eremia vs. Inspectoratul National de Securitate Publică; Racu vs. Inspectoratul National de Securitate Publică, Inspectoratul General al Poliției, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Ursu; Arabadji vs. Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratul General al Poliției, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Inspectoratul National de Securitate Publică, agentul constator Radu Vivat, în care Curtea Supremă de Justiție a constatat, în esență, că, prejudiciile suportate de către contravenient în cazul în care ilicit a fost tras la răspundere contravențională, urmează a fi reparate în temeiul prevederilor Codului Contravențional coroborat cu prevederile Legii nr. 1545/1998, precum și cui îi revine statutul de pârât în astfel de cauze.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 07 octombrie 2022 (Vol.II, f.d.15) a fost expediată în adresa intimaților și a fost recepționată la 13 octombrie 2022, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d. 17-19).

La data de 01 noiembrie 2022, Inspectoratul General al Poliției, reprezentat de Tatiana Chitoroaga, în bază de procură, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil, iar în eventualitatea admisibilității recursului, respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

La data de 01 noiembrie 2022, Inspectoratul de Poliție Strășeni, reprezentat de Tatiana Chitoroaga, în bază de procură, a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea declarării recursului inadmisibil, iar în eventualitatea admisibilității recursului, respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 23 iunie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 19 septembrie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la data de 22 iulie 2022, inclusiv prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.221-222). Astfel, recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 14 decembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecătii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari și va casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: c) să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din perspectiva prevederilor art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea.

În temeiul art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pornind de la faptul că în sistemul legislației noastre procesuale, instanța de judecată este obligată să soluționeze procesul limitându-se la obiectul acestui în sensul formulat prin acțiune și, după caz, concretizat de către partea reclamantă,

subsecvent, instanța de recurs se află în situația de a verifica dacă la caz a fost îndeplinită condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului, a examinat toate pretențiile și argumentele înaintate (a se vedea, în contrast, Lebedinschi vs Moldova, 16 iunie 2015, § 31, § 35 – 36; Nichifor vs Moldova, 20 septembrie 2016, § 29 – 31).

Inițial, Colegiul reține că, pentru a verifica legalitatea deciziei contestate, fără a administra noi dovezi, va recurge la recapitularea esenței litigiului dedus judecătii.

Instanțele ierarhic inferioare, conform materialelor cauzei, au constatat că, în data de 03 iulie 2018, în privința lui Alexei Muntean, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Strășeni, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 18 unități convenționale, 900 de lei, precum și 5 puncte de penalizare (Vol.I, f.d.12).

Prin ordinul de încasare a numerarului din 03 iulie 2018, Alexei Muntean a achitat suma de 450 de lei cu titlu de amendă aplicată de poliție (Vol.I, f.d.111).

Drept urmare a contestării de către Alexei Muntean a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, prin hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, a fost admisă contestația înaintată de Alexei Muntean și a fost anulată decizia de sancționare a lui Alexei Muntean în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional, sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900 de lei și 5 puncte de penalizare, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției (Vol.I, f.d.13-18).

Prin decizia din 19 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul declarat de avocatul Adrian Berezovschi, în interesele victimei Ion Gheorghiev și a fost casată hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, Judecătoria Strășeni, sediul Central, în alt complet de judecată (Vol.I, f.d.19-25).

În rezultatul rejudecării cauzei contravenționale, prin hotărârea din 24 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, corectată prin încheierea 29 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, a fost admisă contestația înaintată de Alexei Muntean și a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul-constatator al Inspectoratului de Poliție Strășeni, în baza art.242 alin.(1) Cod contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din lipsa faptului contravenției cu încetarea procesului contravențional (Vol.I, f.d.26-36).

Prin cererea de chemare în judecată înaintată de către Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari, împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției, s-a solicitat încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a sumei de 450 de lei, în contul restituirii amenzii contravenționale achitate la 03 iulie 2018, încasarea, în mod solidar, din contul Inspectoratului de Poliție Strășeni și al Inspectoratului General al Poliției a sumei de 16300 de lei, cu titlu de prejudiciu material, cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională, a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională și încasarea, în mod solidar, din contul din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, al Inspectoratului de Poliție Strășeni și al Inspectoratului

General al Poliției a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul procesului, compuse din serviciile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei (Vol.I, f.d.3-8).

Prima instanță judecând cauza civilă în fond, prin hotărârea din 03 februarie 2022, a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Muntean împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției cu privire la restituirea amenzii contravenționale, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată (Vol.I, f.d.126,134-144).

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, prin decizia din 23 iunie 2022, a respins cererea de apel depusă de Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari și a menținut hotărârea din 03 februarie 2022 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Vol.I, f.d.208-220).

În consolidarea soluției, instanța de apel a considerat justă concluzia instanței cu privire la netemeinicia solicitării apelantului privind încasarea, în mod solidar, din contul Inspectoratului de Poliție Strășeni al IGP al MAI al RM și a Inspectoratului General de Poliție al MAI al RM în beneficiul reclamantului Alexei Muntean a sumei de 16300 de lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională, or, la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să confirme existența faptei ilicite care este imputabilă pârâtului și, prin urmare, s-a dedus că, în speță prima condiție pentru angajarea răspunderii delictuale și, anume fapta ilicită, nu este întrunită și aceasta pentru că, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale, sunt necesare anumite condiții speciale și anume existența faptei ilicite, astfel că, nu orice acțiune/inacțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului, prin repararea prejudiciului material.

Instanța de apel a apreciat critic invocarea de către reclamant cu titlu de temei pentru înaintarea pretențiilor, prevederile art.6 lit. b) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998, care statuează că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare. Or, instanța de apel a constatat faptul că, hotărârea din 24 iunie 2020 a Judecătoria Strășeni prin care s-a admis contestația lui Alexei Muntean și s-a anulat procesul-verbal și decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional, nu constituie temei pentru scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

De asemenea, a indicat că, dezacordul manifestat de apelantul Alexei Muntean referitor la soluția agentului constatatator nu se încadrează în caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a respins-o având în vedere că apelantul Alexei Muntean nu a demonstrat prejudiciul moral sub aspectul existenței (care suferințe fizice sau psihice) și prin care probe, ce confirmă argumentele invocate de aceasta, iar nerespectarea principiului probațiunii statuat la art. 118 din Codul de procedură civilă va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art. 6 CEDO. În acest sens, instanța de apel a conchis faptul că apelantul nu a dovedit faptul vătămării drepturilor

personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie, totodată nefiind justificată și mărimea compensației solicitate.

Prin prisma criticilor aduse în recursul declarat, Colegiul va admite recursul declarat și va casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, având în vedere încălcarea normelor de drept material, precum și pronunțarea pripită de către instanța de apel fără elucidarea completă a circumstanțelor cauzei în favoarea respingerii apelului cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Curtea Europeană, cu referire la art. 6 § 1 CEDO, amintește că, potrivit jurisprudenței sale constante, hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează.

În temeiul art. 373 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Colegiul, reiterează că, deși, instanța de apel avea obligația de a elucida toate circumstanțele esențiale soluționării corecte a litigiului, obiectiv și multiaspectual și a răspunde argumentelor, care în opinia părților, sunt decisive pentru soluționarea corectă a litigiului, instanța ierarhic inferioară verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, a eludat obligația sa prevăzută de legea procesuală, limitându-se, în esență, la însușirea constatărilor primei instanțe.

În contextul prevederilor art. 45 alin.(1), (2) Cod contravențional, în redacția în vigoare din 14 ianuarie 2019, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție. Prezentul alineat se aplică în egală măsură și în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenționale. Soluționând cauza contravențională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenție în cazul în care nu există divergențe asupra întinderii lui.

De altfel, art. 45 alin.(1),(2) Cod contravențional, în redacția în vigoare până la data de 14 ianuarie 2019, stipula că, dacă prin contravenție a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedură civilă. Soluționând cauza contravențională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenție în cazul în care nu există divergențe asupra întinderii lui.

În temeiul art. 384 alin. (2) lit.u), alin. (3¹) Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională. Dreptul prevăzut la alin.(2) lit.u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al

inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

În continuare, având în vedere pretențiile reclamantului formulate în ordine civilă inclusiv prin prisma prevederilor Legii nr. 1545/1998, Colegiul consideră necesar a învedera unele prevederi ale legii date.

În sensul art. 2 alin.(1) al Legii nr. 1545/1998, se definesc următoarele noțiuni: acțiuni ilicite - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Conform art. 3 alin. (1), (2) al Legii nr. 1545/1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Art. 6 al Legii nr. 1545/1998 arată că, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

În temeiul art. 7 al Legii nr. 1545/1998, în cazurile menționate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: a) salariul și alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existență, de care a fost privată în urma acțiunilor ilicite; b) pensia sau indemnizația a cărei plată a fost sistată ca urmare a arestului ilegal și ținerii sub arest; c) averea (inclusiv depunerile bănești și dobânzile aferente, obligațiile împrumuturilor de stat și câștigurile

aferente) confiscată ori trecută în venitul statului de către instanța judecătorească sau ridicată de organul de urmărire penală, precum și averea sechestrată; d) amenzile percepute ca urmare a executării sentinței judiciare și cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acțiunile ilicite; e) sumele plătite de ea pentru asistența juridică; f) cheltuielile pentru tratamentul ei, tratament determinat de aplicarea față de aceasta a unor acțiuni ilicite (a maltratării); g) cheltuielile efectuate în legătură cu chemările în organul de urmărire penală, organul procuraturii sau în instanța judecătorească.

Totodată, distinct de situațiile enumerate în art. 3 alin. (1) al Legii nr. 1545/1998, citat supra, în virtutea art.13 alin.(1), (2) al Legii nr. 1545/1998, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit.a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe. Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Din norma precitată se deduce că, prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Pornind de la textul de lege al art. 240 alin.(3) Cod de procedură civilă, în contextul căruia instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, Colegiul reiterează că, prin cererea de chemare în judecată înaintată, reclamantul a formulat pretențiile împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției și anume a pretins încasarea de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a sumei de 450 de lei, în contul restituirii amenzii contravenționale achitate la 03 iulie 2018, încasarea, în mod solidar, de la Inspectoratul de Poliție Strășeni și Inspectoratul General al Poliției a sumei de 16300 de lei, cu titlu de prejudiciu material, cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională, a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin tragerea ilegală la răspunderea contravențională și încasarea, în mod solidar, de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției a cheltuielilor de judecată suportate în cadrul procesului, compuse din serviciile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei.

În conformitate cu art. 59 alin. (1) Cod de procedură civilă, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

Pârât nu este decât persoana chemată în judecată pentru a fi obligată să recunoască ori să respecte dreptul afirmat sau față de care se urmărește realizarea unei situații juridice protejate de lege. Pârâtul este partea dintr-un proces civil împotriva căreia a fost introdusă acțiunea, despre care reclamantul-titularul dreptului subiectiv încălcat sau contestat, pretinde că l-a împiedicat în exercițiul normal al dreptului său. O persoană nu devine pârât prin simplu fapt al chemării sale în judecată, însă trebuie să se solicite obligarea acesteia la ceva.

Reclamantul și pârâtul sunt subiecții presupuși ai raportului juridic litigios, ce urmează a fi soluționat de judecată, însă existența de mai departe a litigiului dintre părți, mărimea lezării drepturilor reclamantului trebuie să fie hotărâtă în exclusivitate de către instanța de judecată. Astfel, Colegiul notează că, este de prioritatea instanței de a determina temeinicia pretențiilor în raport cu fiecare pârât și pornind de la normele de drept aplicabile litigiului dedus judecătăii.

Colegiul reiterează că, la caz, contravenția a fost constatată și aplicată sancțiunea contravențională de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Strășeni al Inspectoratului General al Poliției, Gheorghe Vornicescu, având acest drept în virtutea prevederilor art. 400 Cod contravențional, în vigoare în perioada de referință. Or, legislația în vigoare stabilește exhaustiv autoritățile competente să constate și să soluționeze cauzele contravenționale.

În altă ordine de idei, aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă de către alt organ decât instanța de judecată, nu poate priva reclamantul de a pretinde recuperarea prejudiciului prin prisma Legii nr. 1545/1998, având în vedere că, tot Legea nr. 1545/1998 în art. 13 indică cert că, prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Concomitent urmează a fi remarcat și faptul că, prin prisma jurisprudenței CtEDO, procesele contravenționale sunt asimilate proceselor penale și toate drepturile ce decurg din sentințele de achitare și cazurile de încetare a proceselor ca urmare la tragerii ilegală la răspundere penală sunt relevante și proceselor contravenționale. Totodată, fiecare caz se examinează pornind de la pretențiile înaintate și subiecții raportului litigios, aspect determinant și în cazul jurisprudenței naționale.

Mai mult, conform jurisprudenței CtEDO, o hotărâre prin care se constată o încălcare a convenției impune statului pârât obligația legală de a pune capăt respectivei încălcări și de a repara consecințele acesteia, astfel încât să restabilească pe cât posibil situația existentă înainte de încălcare.

Totodată, Colegiul evocă prevederile art. 5 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, în contextul cărora orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

În sensul art. 6 alin. (4) Cod civil, în redacția din 01 martie 2019 (anterior art.5 alin.(4) Cod civil), instanța de judecată nu este în drept să refuze înfăptuirea justiției în cauzele civile pe motivul că norma juridică lipsește sau că este neclară.

De altfel, în redarea considerentelor sale, instanța de apel s-a axat, în esență, pe prevederile art. 3 și art. 6 ale Legii nr. 1545/1998, eludând examinarea pretențiilor reclamantului inclusiv prin prisma prevederilor art. 13 alin.(1), (2) al Legii nr. 1545/1998, citat supra.

Drept urmare, este irelevant argumentul instanței de apel precum că, Alexei Muntean în cadrul procesului contravențional nu a fost reținut ilegal, în privința acestuia nu au fost aplicate ilegal măsuri preventive sub formă de arest, declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, acesta nu a fost condamnat ilegal, nu i s-a confiscat ilegal averea, nu a fost supus ilegal la muncă

neremunerată în folosul comunității, în privința acestuia nu au fost efectuate ilegal percheziții, ridicări, puneri ilegale sub sechestru a averii, eliberări sau suspendări ilegale din lucru (funcție), precum și nu au fost limitate drepturile apelatului în urma altor acțiuni de procedură, acesta nu a fost supus ilegal la arest contravențional, reținere contravențională ilegală și nici nu s-au aplicat ilegal amenzi contravenționale de către instanța de judecată, nu au fost efectuate măsuri speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației și nu au fost ridicate ilegal documente contabile, alte documente, bani, ștampile, precum și nu au fost aplicate blocări pe conturile bancare.

Or, în contextul dispozițiilor legale citate anterior, este evident că nu doar faptele enumerate de instanța de apel ar determina dreptul reclamantului de a pretinde prejudiciul cauzat în rezultatul tragerii la răspundere contravențională, în situația în care, în opinia reclamantului, hotărârea emisă în rezultatul examinării contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, prin care s-au anulat actele emise de către Inspectoratul de poliție, prin intermediul agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional, denotă tragerea ilegală la răspundere contravențională.

La fel, Colegiul menționează că, este pripită constatarea instanței de apel precum că, la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să confirme că, existența faptei ilicite este imputabilă pârâtului, indicând că, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penale, sunt necesare anumite condiții speciale și anume existența faptei ilicite, astfel că, nu orice acțiune/inacțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului, prin repararea prejudiciului material.

Colegiul iterează că, reclamantul a formulat pretențiile sale inclusiv prin prisma prevederilor art. 13 alin.(1), (2) al Legii nr.1545/1998.

Totodată, art. 383 alin. (3) Cod contravențional prevede că, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată, cu excepția cazului de amnistie.

În atare circumstanțe, Colegiul relevă că, instanța de apel a ignorat de a verifica temeinicia pretențiilor reclamantului în raport cu aceste prevederi legale, cel puțin de a aprecia relevanța acestor reglementări legale pentru soluționarea corectă a litigiului dedus judecății și a răspunde explicit argumentului părții reclamante la acest aspect.

La acest capitol, Colegiul reține ca fiind relevante alegațiile recurentului aduse în dezacordul cu constatarea instanțelor ierarhic inferioare referitor la faptul că nu ar avea dreptul la repararea prejudiciului cauzat drept urmare a tragerii la răspundere contravențională.

De asemenea, Colegiul apreciază ca fiind pripită constatarea instanței de apel precum că, prima instanță corect a respins pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, având în vedere că apelantul Alexei Muntean nu ar fi demonstrat prejudiciul moral sub aspectul existenței (care suferințe fizice sau psihice) și prin care probe, ce confirmă argumentele invocate de aceasta, iar nerespectarea principiului probațiunii statuat la art. 118 din Codul de procedură civilă va constitui o încălcare flagrantă a prevederilor art. 6 CEDO, concluzionând că, apelantul nu a

dovedit faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală, prezumție valabilă până la proba contrarie.

Or, instanța de apel inițial urma a analiza temeinicia pretențiilor înaintate inclusiv prin prisma prevederilor art. 13 alin.(1), (2) al Legii nr.1545/1998 coroborate cu normele din Codul Contravențional pertinente litigiului, aspect ce urmează a fi luat în considerare la rejudecarea cauzei, pentru a determina existența sau inexistența dreptului reclamantului de a solicita repararea prejudiciului pretins ca urmare a tragerii la răspundere contravențională, pentru ca, în consecință, să se pronunțe asupra temeiniciei/ netemeiniciei și a cerinței de reparare a prejudiciului moral.

De altfel, conform jurisprudenței Curții Europene (cauza Antipenkov vs. Rusia, nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, §82) Curtea a reiterat că, părții lezate nu-i poate fi cerut ca aceasta să prezinte probe întru argumentarea prejudiciului moral suferit, iar simpla constatare a încălcării săvârșite de organele de urmărire penală și declarațiile părții lezate sunt suficiente pentru a oferi o satisfacție echitabilă.

Colegiul reiterează că, în corespundere cu jurisprudența CtEDO, procesele contravenționale sunt asimilate proceselor penale și toate drepturile ce decurg din sentințele de achitare și cazurile de încetare a proceselor ca urmare la tragerii ilegale la răspundere penală sunt relevante și proceselor contravenționale.

Colegiul relevă că, este de obligația instanței de judecată de a-și motiva soluția prin prisma poziției părților litigante, susținută de un suport probatoriu pertinent raportat la normele de drept material aplicabile litigiului dedus judecății.

În dezvoltarea acestei afirmații, Colegiul notează că, motivele reținute de instanța de apel în decizia contestată, în esență, redau poziția primei instanțe, fiind apreciate selectiv argumentele părții reclamante. Or, decizia instanței de apel nu reflectă considerentele pe marginea pretențiilor formulate inclusiv în raport cu prevederile art. 13 alin.(1), (2) al Legii nr.1545/1998 coroborate cu normele din Codul Contravențional invocate de către partea reclamantă, care în opinia sa, îi acordă dreptul de a pretinde repararea prejudiciului cauzat.

Conjunctura reliefată *supra*, precum și problemele ridicate de către partea reclamantă la soluționarea litigiului dat, la rejudecarea cauzei în ordine de apel, necesită o examinare completă și obiectivă.

Or, în virtutea art.238 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul de judecată deliberază, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

În sensul art. 390 alin. (1) lit. e), f), alin.(2) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină: motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă; concluziile instanței de apel în urma examinării apelului. În cazul respingerii apelului, instanța de apel este obligată să indice în decizie motivele respingerii.

Din perspectiva postulatelor legale, la examinarea cauzei, instanțele urmează să se conducă nemijlocit de principiul adevărului obiectiv, care se manifestă prin stabilirea multilaterală, completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor care au importanță pentru justa soluționare a cauzei.

CtEDO, în repetate rânduri, a statuat că, [...] rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (Hirvisaari v. Finlanda, nr. 49684/99, § 30, 27 septembrie 2001, Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 34, 11 octombrie 2011).

Incontestabil, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanța, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia. Singura garanție ca instanța a analizat susținerile părților, argumentele și probele administrate o reprezintă motivarea hotărârii judecătorești. De altfel, o hotărâre judecătorească motivată în sensul respectării cerințelor 6 § 1 CEDO, presupune o examinare reală a problemelor esențiale relevate în speță, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

CtEDO, în cauza *Capacchione v. Republica Moldova*, cererea nr. 22616/10, hotărârea din 30 noiembrie 2021, a reamintit că articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (a se vedea, printre multe altele, *Perez v. Franța [MC]*, nr. 47287 / 99, § 80, CEDO 2004-I și *Loupas v. Grecia*, nr. 21268/16, § 37, 20 iunie 2019). De asemenea, Curtea reiterează jurisprudența sa bine-stabilită, potrivit căreia acest Articol obligă, *inter alia*, instanțele să motiveze deciziile lor. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procesul judiciar poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (a se vedea, printre multe altele, *Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia*, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020, și cauzele citate acolo).

Subsecvent, la rejudecarea cauzei civile, la adoptarea soluției la caz urmează a fi analizate inclusiv momentele conturate, ignorate anterior, precum și motivarea să fie efectuată atât prin prisma poziției părții reclamante, cât și obiecțiilor părții oponente pe marginea acțiunii formulate în raport cu probele prezentate și normele de drept pertinente litigiului, rezultând din prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, ca, în consecință, soluția adoptată să fie certă și coerentă și să răspundă standardelor unui proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO.

Coroborând circumstanțele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat și va casa integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art.442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Alexei Muntean, reprezentat de avocatul Danu Dogotari.

Se casează integral decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Muntean împotriva

Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Strășeni și Inspectoratului General al Poliției cu privire la restituirea amenzii contravenționale, repararea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Gervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Galina Stratulat